

Phẩm 15: BẢN HẠNH CỦA BỒ-TÁT

Bấy giờ, Đại Bồ-tát Bất Không Kiến, Đại Bồ-tát Thiện Hiện, Đại Bồ-tát Thiện Hỷ Quang, Đại Bồ-tát Vô Biên Kiến, Đại Bồ-tát Vô Biên Trang Nghiêm, Đại Bồ-tát Vô Biên Tràng, Đại Bồ-tát Vô Biên Quang Minh, Đại Bồ-tát Vô Biên Xưng, Đại Bồ-tát Vô Biên Thiền, Đại Bồ-tát Vô Biên Trí, Đại Bồ-tát Vô Biên Phát Vương, Đại Bồ-tát Vô Biên Tự Tại Vương, Đại Bồ-tát Tư Duy Tối Thắng Vô Biên, Đại Bồ-tát Tư Duy Nhất Thiết Pháp Úy, Đại Bồ-tát Tư Duy Hư Không Ý, Đại Bồ-tát Tư Duy Vô Ngoại Ý, Đại Bồ-tát Vô Biên Bảo Ý, Đại Bồ-tát Năng Diệt Nhất Thiết Bố Ý, Đại Bồ-tát Thiện Tịnh Ý, các Đại Bồ-tát này đều là bậc thượng thủ, cùng với chín mươi ức na-do-tha trăm ngàn Đại Bồ-tát khác, đều từ tòa ngồi đứng dậy, vạch áo bày vai phải, quỳ gối mặt xuống đất, chắp tay cung kính bạch Phật:

—Bạch Thế Tôn! Chúng con theo Phật được nghe về lợi ích, công đức nơi Tam-muội Niệm Phật của Bồ-tát này, chúng con cần phải đích thân biên chép, đọc tụng, thọ trì, suy nghĩ về nghĩa lý, rộng nói cho người khác, để giúp cho họ nghe theo lời dạy mà tu hành. Vì sao? Vì chúng con muốn được thu nhận họ nơi đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Bạch Thế Tôn! Chúng con đối với kinh điển nói về Tam-muội sâu xa do chư Phật Thế Tôn nêu giảng này, sẽ khiến cho các chúng sinh nghe xong vui mừng, chúng con cũng sẽ giúp cho họ được khí lực và sự an vui. Vì sao? Vì bản thân họ đạt đối với kinh điển Đại thừa này nếu tuần tự tu hành, nghe xong biên chép, đọc tụng, thọ trì, phân biệt, suy nghĩ rộng nói cho người khác, cũng khiến cho người khác giải nói, phân biệt thì nhất định sẽ thành tựu Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn đã biết các Đại Bồ-tát... đều một lòng nghĩ nhớ, mong cầu, Đức Thế Tôn liền mỉm cười, vì pháp của chư Phật Thế Tôn là như vậy. Khi mỉm cười, từ nơi kim diệu phóng ra vô số ánh sáng báu như là vàng, bạc, lưu ly, pha lê, mã não, xà cừ, chân châu, nơi mỗi luồng ánh sáng báu kia, lại phóng ra vô lượng trăm ngàn luồng ánh sáng có màu sắc khác nữa, bao trùm vô lượng thế giới trong mười phương, phía trên lên đến cung điện Phạm thiên, rồi trở về trụ đảnh đầu Đức Phật, giống như trời Đế Thích dựng ngọn cờ báu, ánh sáng thăng tấp tỏa ra như hoa, ai thấy cũng đều vui vẻ. Khi ấy, tam thiên đại thiên thế giới này trang nghiêm tráng lệ, vi diệu không gì bằng.

Bấy giờ, các chúng Đại Bồ-tát thấy sự thâm biến trang nghiêm này rồi thấy đều mường rỡ, cho thâm thông của Đức Thế Tôn là kỳ lạ, là hiếm có. Lúc này, trong chúng hội có một vị Đại Bồ-tát tên là Như Ý Định Trí Thần Thông, liền từ tòa ngồi đứng dậy, giữ oai nghi đầy đủ, chắp tay cung kính dâng lễ Đức Phật, rồi dùng hương trầm thủy, hương Đa-già-la, hương Đa-ma-la-bạt, hương ngưu đầu chiên-dàn, bột hương chiên-dàn của cõi trời cung kính tung lên trên Đức Phật. Lại dùng hoa trời Mạn-đà-la, hoa Ma-ha mạn-đà-la, hoa Ưu-bát-la, hoa Bát-đầu-ma, hoa Câu-vật-đầu, hoa Phân-đà-lợi, hoa Kê-sa-la, hoa Ma-ha kê-sa-la để cúng dường Đức Thế Tôn, xong rồi liền nói kệ khen ngợi:

*Thế Tôn, Điều Ngự, không gì sánh
Người đầy đủ tướng tốt, sắc vàng
Hào quang oai đức, chiếu mười phương
Như giữa rừng cây hoa nở rộ.
Điều hạnh tròn đầy, trí vô biên
Oai lớn, hay làm lợi thế gian
Phương tiện tối thắng là diễn nói
Nay lại mỉm cười, có duyên gì?
Thế Tôn siêu việt, trí vô biên
Vượt hẳn muôn loài ai hơn nữa
Oai đức vô thương nay xin nói
Do đâu hôm nay lại mỉm cười?
Nay khắp đại thiên thế giới này
Hoa nở rộ, như cây Đế thiêん
Tất cả chúng sinh đều vui vẻ
Nay lại mỉm cười do nhân gì?
Người mù thấy được, điếc được nghe
Người câm nói được, què đi được
Điên loạn mất tâm, lại nhớ được
Nay lại mỉm cười, nhân duyên gì?
Muôn thú mừng rõ đều gầm vang
Chim lợ vui sướng hót tiếng hay
Âm nhạc không đánh mà tự tấu
Nay do nhân gì Phật mỉm cười?
Tất cả âm nhạc đồng trổi lên*

*Chẳng phải do trời, người đánh nhạc
 Mà khiến cõi người, trời an vui
 Nay Phật mỉm cười do duyên gì?
 Chư Thiên xem cõi người sáng chói
 Loài người nay cũng thấy chư Thiên
 Trời, người giao nhau, tâm hiếm có
 Vì sao nay Phật lại mỉm cười?
 Vô thương Trương phu, đời nương tựa
 Đại Tôn, hôm nay xin tuyên thuyết
 Nghe lòng thương xót lớn mà cười
 Càng thêm may mắn khó báo đền.*

Bấy giờ, Đức Thế Tôn liền vì Đại Bồ-tát Như Ý Định Trí Thัnn Thông nêu rõ về những câu hỏi vi diệu của Đại sĩ, cũng là nói về danh hiệu của hằng hà sa các Đức Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác bằng kệ tụng:

*Này các thiện nam tử
 Nghe tiếng diệu pháp vương
 Sáu mươi tám ngàn vị
 Đầu phát nguyện Bồ-đề.
 Ở vào đời vị lai
 Khi chánh pháp hủy hoại
 Thế Tôn, tự hộ trì
 Kinh thâm diệu như vậy.
 Ta nghe đại danh xưng
 Hoàn toàn không chán mệt
 Pháp môn không nghĩ bàn
 Chư Phật đã nói ra.
 Ông lắng nghe, ta nói
 Các chúng Bồ-tát này
 Chẳng phải với một Phật
 Phát tâm thành kính ấy.*

*Ta nhớ xưa kia các chỗ sinh
 Sáu mươi sáu ức na-do-tha
 Khi ấy cũng khởi ý như vậy
 Chỉ vì bảo vệ pháp sâu này.
 Lại nữa, kiếp quá khứ trước đây*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

Vô lượng hằng sa chố chư Phật
Ta làm thượng thủ, tu cung kính
Diệu pháp tối thượng ta hộ trì.
Các Đại sĩ này vì chánh pháp
Bỏ cả mạng quý tiếc gì thân
Bởi vì pháp báu không sợ khổ
Chỉ để chúng Bồ-đề vô thượng.
Không thể bàn - như cát sông Hằng
Chư Như Lai oai đức vô lượng
Khi ấy đều cung kính thượng thủ
Cũng chỉ yêu thích pháp này thôi.
Phật Bảo quang, Hỏa quang, Đại quang
Điện quang, Phổ quang, không nghĩ bàn
Ba bậc như vậy giữ chánh pháp
Vì cầu đạo Bồ-đề vô thượng.
Chỉ thân lực ta mới biết ông
Quả báo ngày nay đều hiện rõ
Bất Không Kiến, từ lâu phát nguyện
Trải qua vô lượng trăm ngàn đời.
Ông ở trước các Phật, Đại sư
Hạnh không nghĩ bàn đều tròn đầy
Thường hay ca ngợi Lưỡng Túc Tôn
Khổ hạnh huân tu các đại nguyện.
Do xưa tích tụ nhân duyên tốt
Nay làm kê khen Đại Pháp Vương
Thuở xưa Thế Tôn hiệu Thiện Nhãm
Cũng tên Hỏa Tràng vô biên oai.
Các ông lúc đó là thượng thủ
Cũng mong cầu Vô thượng Chánh giác
Thuở xưa có Phật Trang Nghiêm Vương
Ở Thiên cung Tha hóa tự tại.
Các ông phần lớn thắng thượng sĩ
Lúc ấy đã được đại Bồ-đề
Quá khứ có Phật tên Phóng Quang
Cũng sáng vô biên tướng vô lượng.

Các ông lúc ấy là thượng thủ
 Trước cõng câu Tam-muội diệu này
 Phật Đại Ma-ni Châu Hỏa Quang
 Điều Ngự Sư Phổ Quang Minh Tụ.
 Lúc ấy Nhiếp Pháp đã đứng đầu
 Vì câu Bồ-đề đạt an lạc
 Đại Quang, Nhật Quang, không nghe bàn
 Vô lượng tinh tấn, vô biên định.
 Đối với Nhiếp Pháp người dân đầu
 Vì câu Bồ-đề đạt an lạc
 Phật Thiện Hoa Hương và Kim Hoa
 Như Lai vô lậu, hạnh không tranh.
 Khi ấy Hộ Pháp là đứng đầu
 Vì câu đạt Bồ-đề vô thượng
 Các Như Lai quá khứ như thế
 Vô biên trí tôn, lưỡng túc tôn.
 Nơi đó thu giữ ba thứ pháp
 Câu nguyện Phật Bồ-đề tối thượng
 Tâm vạn trượng phu, bậc thông đạt
 Vì chứng đê nhất Bồ-đề diệu.
 Quý vị nhờ căn lành thù thắng
 Vị lai được giữ giác noi người
 Lúc sinh thường vào nhà tôn quý
 Vĩnh viễn đoạn trừ các cõi ác.
 Các vị tập hội làm bạn pháp
 Quyết chẳng xa lìa thế gian giác
 Mai chối các luận sư ngoại đạo
 Cũng bỏ tất cả bạn tà trí.
 Giữ các công đức không thể nói
 Phước này mới lên được Bồ-đề
 Dương lai được gặp Phật Di-lặc
 Các vị lúc đó đều tập hội.
 Đó là ba nghiệp gìn giữ pháp
 Nhờ vậy mới thành thăng Bồ-đề
 Sau Phật Di-lặc vào Niết-bàn
 Có Phật Sư Tử Điều Ngự Sư.

Cũng cầu pháp ấy, giữ ba nghiệp
Nhờ đó được thành Đăng chánh giác
Đương lai ngàn Phật vô thượng tôn
Hướng dẫn chúng sinh đời Hiền kiếp.
Các Pháp sư ấy mãi dạy đời
Nhờ chứng vô ngại sắc thân diệu
Qua khỏi kiếp Hiền các Đức Phật
Lại có Chánh Giác Vô Lượng Oai.
Lại có Như Lai Quyết Hiệu Hiền
Cùng với Thế Tôn Tỳ-bà-thi
Sau kiếp hiền, Tỳ-bà-thi diệt
Lại có Đức Phật tên Sa-la.
Khi ấy kẻ trí đều giữ lấy
Rộng bày phẩm vật để cúng dường
Thế Tôn Sa-la đã Niết-bàn
Có Phật Như Lai tên Quán Sát.
Các người theo Phật cầu chánh pháp
Rồi lại cúng dường Diệu Pháp Vương
Như Lai Quán Sát đã Niết-bàn
Có Phật Thế Tôn tên Biến Kiến.
Như Lai Biến Kiến đã Niết-bàn
Có Phật tên Liên Hoa Thượng
Như Lai Hoa Thượng đã Niết-bàn
Có Phật hiệu là Ưu-bát-la.
Bấy giờ người trí lại cầu pháp
Phụng sự cúng dường Lưỡng Túc Tôn
Phật Ưu-bát-la đã Niết-bàn
Có Phật Thế Tôn tên là Hoa.
Đức Như Lai Hoa đã Niết-bàn
Có Phật Thế Tôn tên Trang Nghiên
Như Lai Trang Nghiên Niết-bàn rồi
Có Phật Thế Tôn tên Thắng Trí.
Các ông cũng theo Phật cầu pháp
Xây dựng cúng dường thật vô biên
Như Lai Thắng Trí Niết-bàn rồi

Có Phật Thể Tôn tên Thiện Kiến.
 Như Lai Thiện Kiến Niết-bàn rồi
 Có Phật Thể Tôn tên Thiện Trì
 Như Lai Thiện Trì Niết-bàn rồi
 Có Phật tên là Cụ Oai Nghi.
 Phật cũng giữ lấy ba thứ pháp
 Chỉ cầu chứng được đạo Bồ-dề
 Phật Cụ Oai Nghi đã Niết-bàn
 Có Phật Thể Tôn Vô Lượng Oai.
 Phật Vô Lượng Oai đã Niết-bàn
 Có Phật Thể Tôn tên Thắng Vương
 Như Lai Thắng Vương đã Niết-bàn
 Có Phật Thể Tôn tên Hiện Tiễn.
 Như Lai Hiện Tiễn đã Niết-bàn
 Có Phật Thể Tôn Tối Xí Vương
 Bấy giờ các người vì cầu pháp
 Rộng bày cúng dường không nghĩ bàn.
 Như vậy, các Thể Tôn vị lai
 Thắng trí thế gian hơn tất cả
 Với thân mạng mình không yêu tiếc
 Chỉ vì cầu chứng Bồ-dề Phật.
 Nhờ chưa căn lành thắng như vậy
 Dương lai tôn thờ Thắng Oai Đức
 Là Phật nơi người là bậc nhất
 Như Phật Điều Ngự A-di-dà.
 Ở chỗ Thể Tôn thù thắng ấy
 Liền muốn tu chứng Bồ-dề diệu
 Vì cầu pháp nên thường tinh tấn
 Đặt ra vô biên việc cúng dường.
 Tại đây có tất cả thế giới
 Xa lìa suy não, trừ năm trán
 Chỉ cầu pháp vui lợi quần sinh
 Cúng dường vô số hằng sa Phật.
 Dương lai thành Phật Vô Biên Trí
 Làm nhiều lợi ích diệt các khổ
 Vì mong an vui cho chúng sinh

Cúng đường vô lượng, vô biên Phật.
Sẽ được thành Phật uy lực lớn
Cõi Phật trang nghiêm khó nghĩ lường
Đầy đủ các báu người thích xem
Giống nước an vui thật rộng lớn.
Nhiều ức na-do-tha Bồ-tát
Được Phật thọ ký Nhân Trung Tôn
Nhờ trí chư Phật không nghĩ bàn
Khen ngợi Đại Pháp Vương như vậy.
Hôm nay ta vì ông mà nói
Tất cả đại chúng cõi trời, người
Có ai mong cầu chân chánh giác
Rốt cuộc tự chứng đồng Như Lai.
Nếu có mong thích thắng Bồ-đề
Mong bậc Thượng nhân ra oai giúp
Chư Thiên bảo vệ và Quỷ, Rồng
Cưu-bàn, Kim điểu và Dạ-xoa.
Nếu muốn nguyện cầu thành Bồ-đề
Tâm thường thích tu Phật thắng đạo
Thế Tôn thương xót như con mèo
Thân sắc vàng, trí lực, da văn.

